

DRAGAN JOVANOVIĆ

Nakon duge i teške bolesti, u Zagrebu je dne 5. IV. 1985. godine preminuo dipl. ing. geologije Dragan Jovanović. Rođen je 2. IV. 1903. godine u Bosanskom Petrovcu. Prvi razred pučke škole završio je u mjestu rođenja, a zatim školovanje nastavlja u Banjaluci, gdje je završio i realnu gimnaziju. Studij rudarstva započeo je u Leoben-u, a nastavlja u Ljubljani. Po oslobođenju zemlje, upisuje geologiju na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu gdje i diplomira. Dne 1. I. 1949. g., zapošljava se u Zavodu za geološka istraživanja u Zagrebu, gdje ostaje sve do odlaska u mirovinu, 1965. godine.

Potreba za mineralnim sirovinama u tek oslobođenoj zemlji, primorala ga je na samostalne zadatke već od prvih dana službovanja, tako da već iste godine predaje šest radova u Fond stručnih dokumenata. Svake slijedeće godine takvih radova je sve više, da bi se ta brojka tokom sedamnaestogodišnjeg rada popela na zavidnu visinu od preko dvijestotine (207). Najviše radova dao je s područja istraživanja kamena građevinskog i ukrasnog (76) i glina (50), zatim inženjerske i hidrogeologije, te niza drugih mineralnih sirovina (kvarcni pijesci, cementni lapori itd.). Znanat broj njegovih radova sadrži kompletnu obradu sa svom dokumentacijom potrebnom za eksploataciju pojedinih mineralnih sirovina. Rezultati takve obrade, očitovani su se u otvaranju tvornica, kamenoloma, pozajmišta i dr. Zbog toga su ti radovi vrlo traženi materijal i u današnjim geološkim istraživanjima.

Bio je član Hrvatskog Geološkog Društva, Društva Inženjera i Tehničara, te nekih drugih industrijskih udruženja. Pored aktivnog rada na istraživanjima i obradi mineralnih sirovina, našao je vremena da svoja bogata iskustva prenosi i na mlađe kolege, a neka i trajno obilježi, kao na pr.: »Uloga geologa u istraživanju kamena«, Bilten Udruženja Industrije građevnog materijala, Zagreb, 1953. godine i »Određivanje sirovinске baze po količini i kvaliteti«, Bilten Savezne Građevinske Komore, Beograd, 1959. godine. Prije odlaska u mirovinu, započeo je s opsežnim radom o registraciji svih mineralnih sirovina u SR Hrvatskoj.

Kao službenik bio je savjestan i pedantan, kao kolega krajnje korektan, kao čovjek pažljiv i drag. Bez obzira što je — za ono vrijeme — pripadao malobrojnoj grupi starijih geologa, potpuno se uklapao u zajednički život s mladim naraštajem. To su mu omogućile njegova vedra narav i prirodni optimizam. Volio je život i znao mu se je radovati. Sve te osobine učinile su da se dobna razlika nije ni osjećala. Bili smo svi kao vršnjaci, bili smo pravi prijatelji. Takvog smo ga upoznali, takvog smo ga doživljavali i takav će nam ostati u trajnoj uspomeni. Hvala mu za sve što je za nas učinio i neka mu je vječna slava!

Pavao Mamučić